

עין משפט גד מוצה

קו א מיי פיל מלסת
תפילן הל' כ טושיע
א"ח סתן לז טעף טו:
קח ב מיי שם הל' יט טושיע:
שם טעף טו:
קב ב מיי פיה מל' תפילן
וק"ח הל' ג סתנ עשין
כה טושיע יו"ד סתן רעד
טעף ו א"ח סתן לו טעף
ג:

קי ד טושיע א"ח סתן לז
טעף כה:
קיא ה ו ז מיי פ"ה מל'
תפילן הלס יג יג
טושיע י"ד סתן רעד טעף
טו:

שיטה מקובצת

אם נשתיר: אן הדוא רמי
בר דיקולי: אן שמונה ס"א
עשר: דן תבת אחר נחקר:
אן תבת ובא נחקר: אן חזר:
לאחר: אן שלשה שלשה
ויוני: אן תובת דבי רב
נחקר: אן בהק"ה היה לו
ותבי היה נחקר: אן חזר בו
אני קשר לו כתי: אן כבוד:
בתפילין בפרשת ויהי כי
יבילן האחרון שבקשר ליל כל
בכור הסי' ומה"ד בניבא.
במשן רגלו של יו"ד ארבע:
אן בסקולין בסקופ:
אן בתסקות שר כחול:
אן בשכן בראש רגלי:
אן ואחר ונתה למעלה:
אן דהוינה רחבי: אן אורה.
אן ועפר: אן יוצא.
בביתא דמיטבא מצאתי
העולם דומה לאכסדרה שאין
לה אלא ששייה וזיות
והעולם הזה אין לו אלא ג'
וזיות לפי שמרות צונות אין
לו וזיות הסי' ומה"ד מעייל
ליה בפתח: אן ילין אורה
קביה ילין אורה לכומר:
אן דף יתקן והוא שכתוב
ורבא דספרא שפיר שריב כל
דף ודף חתב בלא ענת
שאין יותר משמונה או ששה
טות בכל דף ודף א: אן דף
שלמה הסי' ומה"ד אי אית
בהוא: אן אצ"ח שיש בכל
שאר הדין הבה טעות
הסי':

כ"ט:

זיל איתיי ינוקא דלא חכים ולא מפש בו'. מעשה היה נגט שהיה
לג"ת של כדת משה קטנה כמעט כמו יו"ד והציא רבי אליהו
ינוקא דלא חכים ולא טיפש וקרא צו כדת והכשירו מהך דשמעתין.

מ"ר: ו**לא** י' יהרג הוא ופסול. יש לקדק מכלן דכתיב יהרג

חסר בלא וי"ו. **מ"ר:** **שעמנו** גין.
יש מפרשים ג' וזוים השנים ללד
משאל אחד מלמעלה ואחד מלמטה
והאחד ללד ימין כזה **שעמנו**
ג"ן **ל** וצפי' שנת כתיבת **יד** א'
רבי' ש"י יציר אחד מימין ואחד
משמאל ואחד מלמעלה כזה
עוד פי' שיש עשויין שלשתן
למעלה כזה **מ"ר:**

ט כתיב בשימושא **ל** רצה דמשמע
טט דלטטפות **ל** ריכה ג' ג'
זיונין ור"מ ככז בתקון ס"ח שלו
שהוא שיבוש. **מ"ר:**

דחמריה אגגיה דח"ת. פי'
צקונטרס שהגביה

רגל שמואל של ח' עד למעלה כזה
ט ור"ת פירש בלמעט גגו של **ח**
חית גבוה מעט כמו חמרתא

דגמלא דלמעטע כזה ולפי'
הקונטרס לא יתיישב כל כך

הא דלמרינן בסוף הגונה
(שנת דף קד): כגון שנטלו לגגו של
חית ועשאו שני זיונין: **ומא** מעמא
אית ליה תנא. פי' צקונטרס
בסוף ה"י כזה **ה** ורבינו תם
מפרש בתמילה כזה **ה**

כמו תגא דד' צעריבין (דף ג').
וצקוטה (דף כ). וכפירוש הקונטרס
נראה שהכתר ללד פתח המשונה
ומגא דקוף כיואל צו דלמר צפ' הצונה
(שנת דף קד). מ"ט מהדרי תגא דקוף
לגבי ריש' אמר הקצ"ה רשע אם
אתה חוזר צן אני אעשה לך כס'
כמותי. **מ"ר:** ו**תניא** תיובתא.

כדלח לא תיובתא גמורה היא אלח
דצדוק מיתרנא. **מ"ר:** **תנא** אם
יש בו דף אחד בו'. ודוקא מעיקרא
דאי יכול לתקן צמה שיחזור ויכמוצ
דף שלם אמאי יגנו. **מ"ר:**
ככל

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

איפסיקא ליה כרעא דה"י. בתפילין: וי' דויהרג. כל כבוד (א"א)
אירע צמקוס נקצ ונראה כמין יו"ד: **דלא חכים**. דאי חכים צמין
שמחקר הוא לומר יהרג כלפי מעלה ואומר ויהרג: **לא טעפ**. שאם
טעפ אינו יודע לקרות אלח אות שלימה: **כרעים**. כגון התגין דס"ת:

מי מעכב על ידך. מה שכתבת שאתה

צריך להוסיף עוד עליהם כתרס:
שהגיע לדבר. שצריך טעם: **נתישבה**
דעמו. של משה הואיל ומשמו אומר
אע"פ שעדיין לא קיבלה: **במקולין**.

אן מקוס הקצבין שוקלין צברו כדלמר
צברכות (דף סא): שטרקו צברו
במסקרות אן צרול: **שלשה זיונין**.
ג' תגין קטנים בכל אחת בשין ידן וצרגל
השמאלית וכן בשין בראש הרגל
הימנית וכן כולם ואותם ג' תגין אחד
נוטה לימין ואחד נוטה לשמאל ואחד
לצדיק כפופה ולגון פשוטה: **דווקני**.

שמדקדקים לעשות ככז מיושר: **מטרי**
לנגייה דחיה. לגגו של חית עשין למעלה

כעין חוטרי כזה **ח** כלומר הקצ"ה
חי שזקן צרמו של עולם. חית
היינו חי: **ותלו כרעיה דה"י**. רגל
הימנית של ה"י תלוי צאיר ואינו צדוק
לגגו: **הוא לו מחסא**. דהיינו אן הכי

משמע על שצמחו צ"י עדי עד הוו
לחם ציה י"י מחסא צור מעוז לעולמים:
אחש צה"י ואחש ציו"ד. חלק את שמו
והטיוף מכל אות ג' טיפין ומאותן
טיפין נעשו מים ואש אן ואויר וכל

העולם כולו וכן כמוצן כספי יצירה:
שדומה לאכסדרה. שפתוח מתמחיו:
שכל הרוזה ללחא. ממנו לתרבות
רעה ויאל יח': **מעלין ליה**. צפתח
העליון צין רגל שצמחו לגגו: **ולעילוי**

בשר. פתח המתחון דנתיק ציה: **לא**
מסייעא מילפא. דהכל ליתוסר על
סיוע מפני יצר הרע הלך עבדי ליה
סיוע פתח' יתירא: **הוא ילין א'**.

א' (אורה) כלומר פותח לו להיות לך:
מסייעין אורו. אלמא צני סיוע:
איה ליה סגא. לה"י כמר קטן בסוף
גגו דה"י: **מעשיהם אין דומין כו'**
וכבודו של זה גדול משל זה משום הכי

רשעיהם כפופים דמתצניש מחצירו:
סרטי מילי אמר רב צפפריס. כהלכות
ספרי תורה. ולקמן נלן אמרינן אידך
מילתא דרצ: **מללע על כולן**. שאפילו
טעויות ככל דף ודף אן כו מללע עליהם
הך דף שלימה בא ומתקן: **אי כסהוא**

דף שלימה שלשה טעיות מאי.
מללע או אין מללע מי אמרינן
שלימה צלי טעות או דלמא שלימה
מד' טעיות אכל שלש לא איכפת
לן: **הואיל ואתיבה**. רשות לתקוני
ס"ת שיש ג' טעיות ככל דף מתקן

להך דף צת ג' ומללע על כולם
אף על פי שיש כבו ד' ככל שאר
הדפין: **וה"מ**. דלמרינן ד' יגנו כגון

מסרות שספרו ממנו אומיות:
אכל

אחריהם בר מרתא משמיה דרב יהוא
דכתיב רוביה דספרא **שפיר** א"ל אבוי יוסף אי אית בההוא דף שלש טעיות מאי א"ל הואיל ואיתיהוב
לאיתקוני מיתקן וה"מ חסירות אבל יתירות לית לן בה חסירות מ"ט לא אמר רב בהנא משום דמיהו כמנומר:
אגרא חמה דרבי אבא הוה ליה יתירות בספירה אתא לקמיה דרבי אבא א"ל לא אמרן אלא בחסירות
אבל

מסורת הש"ס

אן יהרג וכן אילח בתוס'
גטין פה: ד"ה ולרסינן;
א שנת פה. אן ד' צברכות
סא: ד' גמי' מוספות צברכות
תל. ד"ה וזכיה כי אל מקרי
טור אלח צ"א אן שנת קד. זימא
לת: פ"ו נה. אן כהל' אן.
אן גמי' בית יוסף יו"ד סי'
רעטו. אן אשמות יגן.
אן מהרש"א הניה בראש
ומהרש"ק הניה בדפני
אן ופתח צ"ק. אן ילין הקצ"ה
אן אורה כלומה צ"ק.
אן גמי' סתן רעד לל הניח
רק השני פירושים אן כמד
דרש"י צ"ר. צ"ק. אן בשומא
כזה מוכז דמי' דלעטוס
לכרס ה"ה זיונין מל"ג צ"ק.
אן אהינו אלח מללע רגל
שמלתינן.

תורה אור השלם

1. בטוח בני צדי עד כדי בדיה
?? צור עולמיים

שיעורו כו ד

2. אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום
ששית ?? אלהים ארץ

ושמים: בראשית ב ד
3. אם ללצים הוא יליץ
ולעניים יתן יתן:

משלי ג ל

מוסר רש"י

שירושל וקושר בתרס
לאוריות. כגון הך
למרינן בצדק הניסו (דף
קד). תגא דקוף לגבי ריש'
אן שעמנו צ"י שגריס כל
אות ג' זיונים כדלמרינן
גממות (כחא) רלש חי"ן
נמתח לימין ולשמאל צננו
מעט וכן רלש חי"ן
השמאל וכן כל רלש טע
אחיות הלל כנז מקוס סתן.
שנת פה. אן א"ר ח"א
ברעיה. שאינה נדבקה עם
גגה ליעוד בהך. דקוף תחת
רגלי ה"קוף יוכנס בפתח של
ימין מסייעין אורו. ומסיין
לו פתח הוא יליץ. מעמנו
אין לא יסייעו ולא
ימעטו ואם לעגרים.
ולמה טובה הוא נמשך יתן
דן. יסייעו מן השמים
שנת דף. כיון שבא אדם
לשבת. וליות רשע
פחתהין לו. פתח המלטה
ליכנס בה כלומר מסייעין
כיון ואין מניעין אורו מן
השמים אם ללצים הוא
אין אם לללים הוא כל
לשמאל הוא יליץ לא
ימעטו ולא יעורוהו אם
לעגרים. הוא כל לשפת
יתן לו מן שצדו למן.
ויבא רשע. והוא דכתיב
ורבא דספרא שפיר. שצו
כל דף מוכז בלא טעות שאין
בו יצר חס' או מ' טעיות
ככל דף או מללע עליהן הך
דף שלימה יתקן רש"י שכל
הדין הירבות סיוע. אבל
יתירות לית לן בה אלל גודלן.
שקיות שמניין מתי
כמנומר וכו' גמלי (שם).

א) בלש פי"ח מ"א, 5) טהרה פי"ח מ"ב, 4) תוספתא דמאי דאורייתא בביבא בעל ע"פ פרטיי וזכרתי זו הניי נכתיב דהשתא היי שפיר מן הפטור מדאורייתא על הפטור מדאורייתא וע"פ פירוש רש"י הובא כן בפנים ע"כ, 6) ונתת יג. וע"ג, 1) וניתן מן ב"מ קא. בספרות א"י, 1) וניתן מן ב"מ קא, 2) ובלש פט"ו מ"א, 3) ע"ל ע"פ 1) ז"ק מ"ג, 2) ע"ר רש"י וע"פ פ"ח פ"ט פירוש ע"ל: ד"ה משגל, 3) ומכ"כ ז"ק, 4) וכן יש קצת לכ"כ דלמי פוטרי לקמן כפי ר"י ויש קצין בספיקי, ז"ק ז"ל וכן יש קצין בספיקי ט"ו, 5) וכן יש קצין בספיקי ב"מ פ"ח ד"ה תובא"ל.

הגהות הב"ח

6) רש"י ד"ה מנדה וכו' דאמרי ר"ב ר"פ ט"ו במס' כלים: 3) ד"ה שמו י"ח משקל הוא ספיר: 4) ד"ה אין רוב וכו' משקלן בה ורדה ממש וכו': 7) בא"ד פירות הטבל הללו לא וכו': 8) בא"ד מדרבנן ספיר ומאי"כ מ"ה ומשני קסבר:

גילוי הש"ס

גמ' קח לך מן השוק ע' כתיב דג ע"ה תמי' דלמ': תוב' ד"ה קסבר בה ד"ה רבי ע"י מנלה דף ע"ב ע"ר אגרי לא ד"ה ר"י:

מוסף רש"י

מבחוץ. דרוזין חוזה בלתי היא עומת בתוך בלי גזול וחס מחוץ אותו בלי סוף טהרה היתה ואפי"ש שיהא אינה מחוקת מ' סוף. קסבר ק"ו עוביה נמדד עניה (שבת טז:) אין קנין ביד בעב"ם להפקיע מיד מעשר. אם קנה בעב"ם קרקע פתוך אין קנינו קניי ממש.
הפקיעה מקדשה שלא קנהה מנתנו מן הפירות לך ע"פ (גיטין סח.)

נמדרס מכפנים. 6) דלמרינן התס"ס כוורת הקס וכורת הקנים וזכר ספינה אלכסנדריה ושדה מיצה ומגדל שמחוקים מ' סוף בלח שזן כוריים ביבש ילאו תמורת כלי 1) ואין מקבלין טומאה: **השידה נמדרס מכפנים**. אם מחוץ חללה כוריים טהורה: **מכחון**. עוני הנסרים נמדד עמיה דרוזין 1) אילו היה חלל מכפנים היה משלים לכוריים: **עובי הרגלים**. הרגלים עבים יותר מן הנסרים: **לנצו**. מסגרת סביב לפיהם: **ובניהם**. אותו אויר שזין הרגלים מתחת אין נמדד דלח אמרי' רואין כאלו שולים יורדין עד סוף הרגלים: **טפה**. מקום חסוב הוא: **שמן תחילה לעולם**. זין שנטמא באף העומאה או בראשון או בשני היו איחיו ראשון דק"ל (פסחים דף יד:) כל הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות תחילה ושמן משקה 2) יין לא. בממיה. דיין מי איכא למ"ד 1) לא משקה הוא: **אלח אימא ר"ש שזורי אומר יין**. ולא שמן ודגש דלח הוא משקין והאך קא"ר חגיגה הלכה כר"ש: **מתערב לי טבל**. דמאי בחולין ולא יכול להפריש ממנו מפני חולין המעורבין זו ואע"ג דממאי לא מיחייב מדאורייתא נמעשר אפילו הכי הואיל ומיחייב מדרבנן הוה ליה מן חולין הפטור על טבל הסייב: **קח מן פטור** מדאורייתא על הארץ דהוי נמי פטור מדאורייתא על הפטור דאורייתא 1): **ולימא קח מן העובד כוכבים**. דפטור מדאורייתא חייב מדרבנן: **אין רוב עמי הארץ מעשרין**. אלח מספקין 2) זהו 1) מחלה על מחלה הילכך איכא למימר המעורב נמעשר וזה לא נמעשר אז נמי איפכא כך שמעמי וקשיא לי א"כ שולקתאמן העובד כוכבי' נמי שמא ע"ה זה שמכר פירות 3) הללו לא עשרין והוה ליה מן פטור על החיוב. ונראה בעיני שהטבל הוה טבל גמור היה וכיין שנתערב בחולין בעל דמדאוריית'

מד כתיב בטיל והוה ליה פטור מדאורייתא ורבנן הוה דלחמור זיה ואמור טבל אסור במשהו והזריכו להפריש עליו תרומה ומיהו מיניה זביה לא דחולין מתוקנין נפטור לגמרי ואפי' חיובא דרבנן ליכא וא"ל לא וקח מן השוק ועשר עליו לפי שחזון טבל שבו קסבר רוב עמי הארץ מעשרין הן והוה ליה פטור מדאורייתא וחייב מדרבנן כי האי וינמא ליה קח מן העובד כוכבים לפטור נמי מדאורייתא דקס"ד יש קנין 1)לעובד כוכבים להפקיע כו' וחייב 2) מדרבנן קסבר אין קנין לעובד כוכבים. א"ד כו' קסבר אין רוב עמי הארץ מעשרין ושמה זה שמכרו לא עישר והוה ליה חיוב מדאורייתא וטבל המעורב זה פטור מדאורייתא 1): **קשי**. פריך: מי

נמעו מנהלדיק שמן שנפסל בטבול יוס בנר שנטמא בטמא מת ומוקי לה בנר של מתכת דהויא אב הטומאה דחריב הכי הוא כחלל ודייק קסבר ר"ע טומאת משקין לטמא אחרים דאורייתא כו' מאי איריא בטמא מת אפי' בראשון ושני נמי תחילה היי דתמן כל הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות תחילה והשתא מאי קושיא לימא דר"ע סבר כר"ש שזורי דלח חשיב שמן משקה אלח אוכל ומיהו מר"ע אינה קושיא דשמעינן ליה דחשיב שמן משקה במסכת מכשירין ומימיה ליה במס' שבת כריש פרוק חצית 7) דף קמג:) חלב האשה מטמא לרזון ושלא לרזון כו' וקאמר סלי זימס וענבים ויכחו יו' אבן גמולתא דהש"ס קשה כמו שפירשתי ומיךך ר"ת דהכא מיידי בקרוש דקתני רישא 12) השמן והחלב של גריסין צומן שיה שיה לחים הכי הן ראשוניי פי' דהוו משקין קרשו הכי הן שניים ויש ספרים שרישא 1) כמובה בזה והדר קתני ר"מ אומר שמן תחילה לעולם אפי' קרוש והשתא ניחא הא דנקט לעולם וכן דגש דמכמים ויין דר"ש שזורי כולה בקרוש איירי. 2) מ"ר: **קסבר** אין קנין 3) (מחייב). ואי"ת והא מיפטור משעת מירוח העובד כוכבים ואין לומר דקסבר אינו פוטור דלח אשכחן תנא דלית ליה תרמי מירוח העובד כוכבים אינו פוטור ואין קנין דא"כ דגנך במאי מוקים ליה דר"מ אשכחן דלית ליה מירוח העובד כוכבים דאינו פוטור 1) 2) (וסבר יש קנין לעובד כוכבים דאינו פוטרי) לקמן בפרק רבי ישמעאל 7) דף סו:) **אבל קסבר יש קנין בספ"ק דע"ז** 1) דף כה.) ורבי יהודה אית ליה יש קנין צפ' השואל 3) דף דף קה.) ואית ליה נמי מירוח העובד כוכבים 1) ואינו פוטור לקמן צפ' ר' ישמעאל וי"ל 2) דמ"מ דמי לחיוב כי היכי דלח א"ל קח מעצ"ך שאינו נקוב או מתבואת חוזה לארץ ועוד כל לקוח דרבנן הוא כדדרשנין תבואת ורע"ך ולא לקוח צפ' השוכר את הפועלים 3) דף פח.) ומיהו ה"ר יצחק צה"ר מאזיר מפרש הני מיילי בשלקוחו עד שלא נתמרח ואפשר שלא היה מלאי ומיהו ר"ת מפרש דלדעבה בממורה הוא דמיפטור לקוח 1) 2) ואיך עיין אי מירוח העובד כוכבים פוטור אפילו מדרבנן תבואה דעובד כוכבים דלמרינן צפ"ק בדבורות 7) דף יא:) הלוך טבלים ממורחים מן העובד כוכבים כו' דמרחיניהו מאן אלימנא דמרחיניהו עובד כוכבים כו' והא דגזרינן משום בעלי כסין בעובד כוכבים שלקח מישראל 2) מ"ר:

שידה דתנן בית שמאי אומרים נמדרת בפנים כו'. צפ' כירה 7) שבת דף מד:) ושם פי' צנוקטרס דשידה היא מרכבת נשים וקשה דא"כ למה לי מדידה דזמיווחים למדרס לא בעינן מיטלטלו מלא וריקן דלפי' משפטי כלי עץ המיווחים למדרס מיטמא מדרס כדמוכח

בזכורות צפ' על אלו מומין 7) דף לת.)

אשידה 6) דתנן [השידה] ב"ש אומרים נמדרת 1) מכפנים ובית הלל אומרים 2) מבחוץ ומורים אלו ואלו שאין עובי הרגלים ועובי הלבוזין נמדד 3) ר' יוסי אומר מודים שעובי הרגלים ועובי הלבוזין נמדד ובניהן אין נמדד ר"ש שזורי אומר 2) אם היו רגלים גבוהות טפח אין ביניהן נמדד ואם לאו ביניהן נמדד רב נחמן בר יצחק אמר איין 3) דתנן רבי אומר ישמן תחלה לעולם וחכ"א אף יהדבש ר"ש שזורי אומר אף היין מכלל דת"ק סבר יין לא אימא רבי שמעון שזורי אומר יין 2) תניא אמר 1) ר"ש שזורי פעם אחת נתערב לי טבל בחולין ובאתי ושאלתי את רבי טרפון ואמר לי לך 2) קח לך מן השוק ועשר עליו קסבר 7) דאורייתא ברובא בטל ורוב 2) עמי הארץ מעשרים הן והוה ליה כתורם מן הפטור על הפטור ולימא ליה לך קח מן העובד כוכבים קסבר 8) 1) האין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והוה ליה מן החיוב על הפטור איכא דאמרי אמר ליה לך קח מן העובד כוכבים קסבר 1) יש קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והוה ליה מן הפטור ולימא ליה קח מהשוק קסבר אין רוב עמי הארץ מעשרין שלא ליה רב בר שלמאי לרב פפא הא דאמר רבין בר חיננא אמר עולא א"ר חנינא הלכה בר"ש שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי שמעון שזורי הלכה כמותו אף בנתערב ליה טבל בחולין אמר ליה אין אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשי בה ר' חנינא מסורא פשיטא 2) מ'

דמעטב בפרשת ויהי ציום השמיני סולס וקולב וימיומיה ומגורה מלכת"י 1) ויקרא יא) מכל כלי עץ ולא כביב כל כלי עץ ומדאינה מטמא צמת אינה מטמא מדרס דכל המטמא צמדרס מטמא טמא מת כדתנן צפ' צא סימן 7) דהה מ"ט.) והיינו טעמא משום דאינו עשוי להנאת מדרס אלח לניד צו ולעלות. מ"ר: **אימא** ר"ש שזורי אומר יין. פי' יין דווקא ולא שמן ודגש והקשה ר"ת דהכא פסקינן כר"ש שזורי ובכל דוכתא משמע סתמא דהש"ס דשמן חשיב משקה צפ"ק דשבת 7) דף ג.) גבי מפני מה בזורין צטברה ואין מוסקין צטברה וצמסכת מכשירין 1) פ"ו מ"ד) 1) (ר"ע) דחשיב צבענה משקין יין ושמן וצפ' חצית 7) שבת דף קמד:) גבי מוהל השמן וצפ"ק דפסחים 7) דף יד:) ושם) גבי הוסףך ר"ע ממייהן של כניסם לא

לא.

קב"ט א ב מ"י פ"ג מהל' עוממת בלש הלכ"ד 1) ודלח כר"ש שזורי וע"י העטם כ"מ ט"ן:

ק"ל ג ד מ"י פ"א מהל' טומאת אובלים הל' י"ט ופי' ה"ל"א וע"י כהנאות ובכ"מ ורש"י: ק"ל ה ה מ"י פ"א מהל' מרומות הלכ"י ו1) צ"כ מהל' כסדרים הל' ט"ו נטומע י"ד פי' שלח טע"י ג:

שיטה מקובצת

6) מכפנים את חללה שאם חללה מחוקק מ' סוף 1) טהורה. מבחוץ מששלין כל השידה בתוך בלי גזול מלא סוף ואם היא מפתל מן המים יו' סוף טהורה ואם לאו 1) טהורה 2) נמדד עמה ר' יוסי אומר אלו ואלו מורין בו. קשה למורי היר"ד שפואל הויא אפטר היר"ד כ"ש דעובי רגלים נמדדין 1) כהא) ונתת) הא אמר נמדרת מכפנים ובצא בפירושים ישנים בבסכת שבת 1) ולי' יוסי' לא תחוק ב"ש וביה: 3) ר"ש שזורי עיין ש"ת מהר"ם פ' א: 1) קסבר רוב עמי הארץ מעשרין הן והשאר נמחק: 2) קסבר אין קנין בו ואי"ת כיין ס"ל אין קנין אלמא ס"ל דמירוח התבנים פוטרי דרדש דגריגן ולא דיגון עב"ם ואי' אכתי לא אי' קח מפירות שמירוח כוכבי' 1) מדאורייתא וחיוב מדרבנן הוה ירי' לא דמי להני כן כן כחו אלו ומימיה דה"ג המ"ל ולימא ליה קח מפירות שגזרתי בעצ"ך שאינו נקוב דאינו חיוב 1) אלא) מדרבנן ולא פריך רוצה להפריש עליו אלא מניה משום דלא ודי ה"ג אמרינן במדרות התבנים ואי"ת אפאי לא אי' יבבור גזרתי לחיוב ולעשר מניה ובה דאמרינן לעיל וי"ל 1) דהאינן) אלא שלא היה רוצה להפריש עליו אלא כשיגור הטבל שהיה מעורב ואם היה צובר גזרתי לחיוב היה צריך להפריש מכל העיבור כאילו היה כולו 1) טבל גזרתי) ונצטא ספסוד להזכות בתרומה ליחן לבתן: 1) בלי ואין מטלטלין מלא וריקם כשק ואין: 1) דרואין) כאילו היה חלל משלים למורים: 2) ל' דל"א: 1) למורינן: 2) אין מדאורייתא דרוב ע"ה מעשרין והו"ל מן הפטור מדאורייתא הס"ד ואח"כ מה"ד ולימא ליה קח: 1) בהו כמחצה: 1) מדאורייתא דקא בעל: י"ג וצאה 7) דף ס"ז) שזן וחיוב מירוח נמחק: 1) רישא הורטב והחלב והגרסיין בוסן שזן משקה טופה הרי הן תחילה פי' וסבר יש קנין לכוכבי' דאינו פוטור נמחק: 1) וז"ע אי מירוח עיין ר"ש בסוף פ"ק דמאי: